

ДО СЕМИНАРИСТА, КОЙТО СЕ ОПЛАКВА ОТ НЕВЕРИЕТО НА ХОРАТА

Има немалко горчива истина в твоето писмо. Но нека отчаянието бъде далеч от нас. Отчаянието е зестрата на смъртта, която безверниците получават, венчавайки се с нея.

Имало е и по-тежки времена за Църквата Христова, но нито борците са паднали духом, нито битката е била изгубена. Прочети само у св. Василий Велики какво е било състоянието на Църквата и света по негово време - черна нощ в бурно море. Изглеждало, че крайт на света е близък и че Съдът Божи чука на вратата. Но ето - оттогава досега са отлетели приблизително шестнадесет столетия. Христовата вяра не само не е угаснала, но и е опасала цялото земно кълбо и е озарила всички краища на света. И макар да не е осветила всички в еднаква степен, все пак нейните лъчи са огрели всяко място, било пряко, било косвено.

Преди няколко дни при мен беше професор Манинг от Ню Йорк - душа богата, пълна със светски знания и с вяра едновременно. Попитах го за вярата у американските студенти.

- Аз знам - каза той, - че Христовата вяра е непобедима сила. Подобно на живака в барометъра тази сила се качва и спуска, но не намалява. Повърхностните и невежи хора страшно се лъжат, предричайки гибел на християнството. Преди сто години, когато естествените науки едва започнали да добиват размах, в П-я университет, в Богословския факултет имало записани само петима студенти. Чуйте, само петима! И когато тези петима се записвали, останалите студенти им се смеели, казвайки: нима не виждате, че с вярата е свършено? Днес, след сто години, в същия този университет има няколкостотин студенти по богословие.

Това каза американецът за американците. А ти, сърбине, виж колко семинаристи има само във вашата семинария! Повече от двеста. Дали неверието на вашите двеста бащи и двеста майки, и на вас самите ви е довело в това духовно училище, или вярата?

Без съмнение, вярата. А това, че някои християни са отпаднали от вярата - за кого е нещастие, освен за самите тях? *Нима неверието им ще унищожи Божията вяроност?*⁶ Така героично се е питал Христовият апостол в първите дни на християнската история, която днес вече е навършила деветнадесет

столетия. Тези многобройни столетия са оправдали неговия светъл поглед в бъдещето. Придобий и ти този светъл апостолски поглед в бъдещето на християнството. Опитай да напишеш съчинение за Църквата под заглавие: „Триумфалната Христова колесница“.

Твоята болка от неверието на някои хора показва любовта ти към Господа. И сам знаеш, че болката е едно от най-честите проявления на любовта.

Но пази се да не намразиш онези, които не вярват. Това би било фатално за теб и безполезно за тях. По-добре гледай на тях със съжаление като на пътници, които са нападнати от разбойници и са ограбени. Съжалявай ги, както съжаляваш просящите на улицата.

И се моли на Бога за тях. Ти ще станеш мисионер. Нека първо правило в мисионерството ти бъде да се молиш на Бога за отпадналите от вярата.

Благодатта Божия да бъде с теб!